

Брутъ. Спрете хей! Предайте заповѣдта на татътъ.
(*Отвѣтрѣ за чуватъ нѣколко гласове, спрете! спрете!*)

Кассий. Благородний ми брате, ти си ма обидилъ.

Брутъ. Сждете ма, вий боговъ! Обиждамъ ли непрителитѣ си? Тогазъ какъ ще обидѣ единъ братъ!

Кассий. Бруте, това твое спокойно лице крие много неправди, и богато ги —

Брутъ. Кассие, бѣди спокоенъ; искажи си оплакванията полєка. Азъ та познаватъ добръ. Нека не са препираме предъ очитѣ и на двѣтѣ войски тука, които негрѣбва друго да виждатъ у насъ, освѣнъ любовь. Кажи имъ да иджтъ на страна, и тогазъ въ тентата ми, Кассие, искажи всичкитѣ си оплаквания, и азъ ще та слушамъ.

Кассий. Пиндаре, заповѣдай на полководцитѣ да изкаратъ войската малко на страна отъ тука.

Брутъ. Луцилие, извърши сжщото, и не пропушай никого да доближава до тентата, додѣ свършимъ разговора си. Нека Луций и Титиний дѣ назижтъ на вратата.

ЯВЛЕНИЕ III.

Въ Брутовата тента. — Луций и Титиний
отъ страна вардятъ.

Влизатъ БРУТЪ и КАССИЙ.

Кассий. Че си ма обидилъ става явно отъ това: ти си осждилъ Луция Пела, защото е земалъ подкупъ отъ Сардианцитѣ; за това писмѣта ми въ негова полза (понеже го познавахъ) са пренебрегнѣхъ.

Брутъ. Ти самъ себе си осждашь, като пишешъ въ полза нѣкому въ подобенъ случай.

Кассий. Въ такова врѣме каквото е днешното, не е полезно да са вглеждами въ такива обиди.

Брутъ. Нека ти кажѣ, Кассие, че ти самъ си за осж-